

MISKOLCI EGYETEM
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
DEÁK FERENC ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

dr. Kárpáti Orsolya

Az elektronikus anyakönyvezés helye és szerepe a magyar közigazgatásban
PhD értekezés tézisei

Miskolc
2020

1. Az értekezés témája, célkitűzései

A **dolgozatom témája** az elektronikus anyakönyvezés helye és szerepe a magyar közigazgatásban.

Az anyakönyvek vezetése már az ókortól kiemelkedően fontos feladat az államok életében. Ezen nyilvántartás biztosítja az államok számára az állampolgáira vonatkozó alapvető személyi adatok rendelkezésre állását.

Az anyakönyvek tartalmazzák az állampolgárok legfontosabb életeseményeit [születés, házasságkötés, bejegyzett élettársi kapcsolat (a továbbiakban: BÉT) létesítése, haláleset]. A születés az első anyakönyvi esemény, amellyel a személy bekerül egyrészt az anyakönyvbe, majd az anyakönyv értesítése alapján a közigazgatás további személyi nyilvántartásaiba. Az életeseményeknek keretet adva a haláleset anyakönyvezését követően először az anyakönyvben, majd az anyakönyv értesítésére a többi közigazgatási nyilvántartásban is lezárul az elhalt adatainak kezelése. Az állami nyilvántartásokban megtalálható személyi adatoknak (születési családi és utónév, házassági családi és utónév, születés helye és ideje, anyja születési családi és utóneve, családi állapota) elsődleges adatforrása az anyakönyv.

Az állami anyakönyvezést 1895. október 1-jén vezették be Magyarországon. A papír alapú anyakönyvezés nyilvántartásvezetési megoldása egyszer, 1907. január 1-jén változott a rovatos szerkezetű anyakönyvek bevezetésével. Az elektronikus anyakönyvezési megoldást 2014. július 1-je óta alkalmazzák. Az elektronikus anyakönyvezés esetében szükségesnek tartom feltárni azon nyilvántartásvezetési megoldásokat, amelyekkel az elektronikus anyakönyvezésben hasonló stabilitás biztosítható, mint a papír alapú nyilvántartás esetében. A dolgozatom alapvető célja olyan javaslatok, megoldási alternatívák kidolgozása, amelyekkel elősegíthető ezen stabilitás megvalósítása.

A javaslataim megalapozásához először elhelyezem az anyakönyvet a közigazgatási nyilvántartások rendszerében, majd áttekintem az anyakönyvezés történeti fejlődését. Ezen alapokra építkezve **a következő főbb témaköröket elemzem** és teszek javaslatot a fennálló problémák megoldására.

A jelenlegi **jogalkotási tendencia** követi a felgyorsult gazdasági, társadalmi változásokat, az infokommunikációs technikai (a továbbiakban: IKT) eszközök és technológiák rohamos fejlődését. Az anyakönyvi jogszabályok ehhez igazodva évente átlagosan 3-4 alkalommal módosulnak. A gyorsan változó jogszabályok sokszor nem felelnek meg a jogalkotás általános és szakterületspecifikus követelményeinek, jelen esetben a normavilágosság, a szakszerűség, az érthetőség, az áttekinthetőség, a jogbiztonság, és az anyakönyvezési hagyományok megőrzése követelményének. A jogalkotási követelmények nem megfelelő érvényre juttatásával a joganyag

ellentmondásossá, nehezen értelmezhetővé válik. A dolgozatban rávilágítok arra, hogy az anyakönyvi joganyagban hol vannak hiányosságok, joghézagok, anomáliák, és de lege ferenda javaslatot teszek a hatályos jogi környezet fejlesztésére.

Az elektronikus anyakönyvezés bevezetésével az **anyakönyvi igazgatás szervezeti rendje** együtt változott, alkalmazkodott az IKT technológiák nyújtotta lehetőségekhez. Olyan szervek is anyakönyvi bejegyzési jogot szereztek (például az anyakönyvi felügyelő, a konzuli tisztviselő, a névváltoztatásért felelős anyakönyvi szerv), amelyek eddig ilyen hatáskörrel nem rendelkeztek. Ennek köszönhetően a papír alapú anyakönyvezés korszakához képest, arányosabb és ügyfélbarát munkamegosztás érvényesül. Ezen szervek körének további bővítésére, a meglévő szervek hatáskörének kiterjesztésére, módosítására teszek javaslatot a dolgozatomban.

Az **elektronikus ügyintézés** mind az ügyfél bejelentésére, kérelmére, mind a szerv bejelentésére, értesítésére induló anyakönyvi eljárásokban, továbbá az anyakönyvvezető, az anyakönyvi szerv által elvégzendő kötelező adattovábbítás szempontjából számos lehetőséget rejt magában. Az anyakönyvezés annak ellenére, hogy 2014 óta elektronikus a nyilvántartásba vételi folyamat, többségében a papír alapú ügyintézésre támaszkodik az iratkezelés, a bejelentések, az ügyféli kérelmek fogadása, értesítések küldése során. Elektronikus ügyintézés területén az anyakönyvi eljárások mindenképpen fejlesztésre szorulnak. Az IKT eszközök és az elektronikus ügyintézési joganyag nyújtotta lehetőségekre alapozottan kidolgozandó az anyakönyvezés elektronikus ügyintézési modellje, amelynek alapelemeit a dolgozatomban meghatározom.

Megítélésem szerint a hatályos **személyi nyilvántartási rend megérett a reformra**. A személyi alapnyilvántartások [anyakönyv, személyiadat- és lakcímnnyilvántartás (a továbbiakban: SZL)] elektronikus nyilvántartások. A személyi szaknyilvántartások esetében is megtörtént az átállás az elektronikus nyilvántartásvezetésre. A személyi nyilvántartások egymáshoz való viszonya, az egyes nyilvántartások adattartalma azonban megőrizte a korábbi papír alapú, területileg tagolt nyilvántartási struktúrát. A személyi nyilvántartások az alapvető személyi adatok vonatkozásában redundáns adatbázisok. A bemutatásra kerülő, nyilvántartásokkal szemben támasztott követelmények igazolják, hogy a jelenlegi nyilvántartási rendszer megújításra szorul. A dolgozat témájához igazodva az anyakönyv és az egyes személyi nyilvántartások viszonyrendszere vonatkozásában összefoglalom a redundáns adatnyilvántartás, és a nyilvántartások konszolidációjának kezelési lépéseit.

A dolgozatom legfontosabb **célkitűzése**, hogy a jelen tézisfüzet „3. Hipotézisek, tézisek meghatározása” c. fejezetében megfogalmazott hipotézisek igazolásához, a tézisek meghatározásához szükséges mértékben a különböző témakörű elemzéseket (elméleti alapok, anyakönyvi igazgatástörténet, elektronikus anyakönyvezés különböző aspektusú elemzései) elvégezzem. Emellett célkitűzésem olyan javaslatokat, megoldásokat megfogalmazni, amelyekkel

fejleszhető az elektronikus anyakönyvezés. A dolgozatban kifejtésre kerülő javaslatokkal, megoldásokkal szemben elvárásként határozom meg **az egyszerűség, az átláthatóság, és a fokozatosság elvének** betartását.

2. Az értekezés felépítése

A dolgozat 6 fejezetből áll. A „*Bevezető gondolatok*” és a „*Konklúzió*” c. fejezeteket leszámítva 4 fő szerkezeti egység van, amelyek három témakört foglalnak össze. Ezen témakörök a következők: a nyilvántartások (1. fejezet), a személyi (alap)nyilvántartások (1. fejezet), és a dolgozat fő témája az anyakönyv (2-4. fejezet).

„1. Alapvetések” c. fejezet

E fejezet tekinthető a dolgozat általános részének, mivel tartalmazza azon terminológiai megalapozást, amelyre építkezve bemutatható és elemezhető az anyakönyv közigazgatásban elfoglalt helye és szerepe. Az elméleti keret felállítását a nyilvántartásokra vonatkozó általános ismeretek, az alapfogalmak (nyilvántartás, közhitelesség), a csoportosítások (nyilvántartástípusok), és a nyilvántartásokkal szemben támasztott követelmények meghatározásával teszem. Az elemzés középpontjában a közigazgatási nyilvántartások, azon belül a személyi nyilvántartások állnak.

A fejezet elméleti alapját képezi a következő fejezeteknek.

Kapcsolódó hipotézis: H4

Kutatási módszer: dogmatikai módszer

„2. Az anyakönyvi igazgatás története” c. fejezet

Az anyakönyv jogintézményének megismeréséhez és a továbbfejlesztési javaslatok megfogalmazásához szükséges az anyakönyvezés, különös tekintettel a magyar állami anyakönyvezés történetének áttekintése, elemzése. Mivel a dolgozat fő célja a hatályos szabályozás alapján javaslatot tenni az elektronikus anyakönyvezésre vonatkozó joganyag módosítására, így az anyakönyvi igazgatástörténet részletekbe menő elemzésétől eltekintek, és csak a főbb mérföldköveket mutatom be.

A fejezetben a szervezeti rend, a nyilvántartás, és az eljárási rend aspektusából elemzem az egyes állami anyakönyvi igazgatástörténeti mérföldköveket. Ezen három szempont köré gyűjtve foglalom össze a fejezet végén az anyakönyvezés fejlődéséből levonható megállapításokat, illetve teszek javaslatot a hatályos szabályozás módosítására. Az itt megfogalmazott következtetésem alapját képezik a következő fejezetben elvégzendő elemzésnek.

Kapcsolódó hipotézis: H1, H2, H3

Kutatási módszer: történeti áttekintés módszere, dogmatikai módszer, leíró módszer, kritikai vizsgálat módszere

„3. Az elektronikus anyakönyvezés helye és szerepe a magyar közigazgatásban” c. fejezet

A fejezet célja az elektronikus anyakönyvezés magyar közigazgatásban elfoglalt helyének és szerepének bemutatása. A vizsgálat középpontjában az IKT technológiák, és az elektronikus ügyintézés áll.

Ennek megfelelően ebben a fejezetben foglalkozom az IKT technológiák állami anyakönyvezésben történő megjelenésével, megvizsgálom az anyakönyvi nyilvántartások rendszeréhez hozzáférés alternatíváit, javaslatot teszek az anyakönyvi eljárások elektronikus ügyintézési modelljének kialakítására, illetve az anyakönyv és az SZL, valamint az anyakönyv és a személyi szaknyilvántartások viszonyrendszerének reformjára.

A fejezet támaszkodik az előző fejezetekben szereplő elméleti ismeretekre, illetve a szervezeti rend, a nyilvántartás, és az eljárási rend kapcsán megfogalmazott következtetésekre.

Kapcsolódó hipotézis: H3, H4

Kutatási módszer: történeti áttekintés módszere, dogmatikai módszer, leíró módszer, összehasonlítás módszere, kritikai vizsgálat módszere

„4. Hipotézisek igazolása, tézisek meghatározása” c. fejezet

Jelen fejezetben az 1-3. fejezetekben elvégzett elemzések alapján határozom meg a dolgozat hipotéziseihez kapcsolódó téziseket és végzem el a hipotézisek igazolását.

Kapcsolódó hipotézis: H1-H4

Kutatási módszer: kritikai vizsgálat módszere

3. Hipotézisek, tézisek meghatározása

A tézisfüzet „I. Az értekezés témája, célkitűzései” c. fejezetében megfogalmazott célkitűzésekkel összhangban az alábbi hipotéziseket, téziseket fogalmazom meg.

H1: Az elektronikus anyakönyvezésre vonatkozó joganyag a hatáskör címzettje, illetve a nyilvántartás adattartalma vonatkozásában inkoherens. Az inkoherencia a jogalkalmazás során jogértelmezési problémákat vet fel, ami nem egyeztethető össze a jogállamiság alaptörvényi követelményeivel.

T1: A hatásköri szabályok értelmezési problémáit az anyakönyvvezető, az anyakönyvi szerv gyűjtőfogalmak használata okozza. Kijelenthető, hogy a hatályos hatásköri rendelkezések számos esetben nem felelnek meg a jogalkotás követelményeinek. Ennek felszámolására szükségesnek tartom a gyűjtőfogalomhasználat felülvizsgálatát és a hatáskör címzettjeinek megfelelő elnevezését. Véleményem szerint kizárólag az azonos hatáskörrel rendelkező szervek megjelölésére lehet egy terminológiát használni.

T2: A jogértelmezési nehézségek további indoka, hogy az anyakönyvi hatáskörök címzettjeit jelenleg három jogszabály, az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.), az anyakönyvezési feladatok ellátásának részletes szabályairól szóló 429/2017. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ar.), és az anyakönyvvezető és az anyakönyvi szervek eljárásáról és kijelöléséről, valamint az anyakönyvezéshez szükséges képesítési feltételekről szóló 174/2017. (VI. 30.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 174/2017. (VI. 30.) Korm. r.] határozza meg. Az egyértelmű elkülönítés érdekében a hatásköri szabályokat kizárólag az At. tartalmazhatja, a hatáskör címzettjét kijelölő valamennyi rendelkezést pedig a 174/2017. (VI. 30.) Korm. r. Az Ar.-be semmilyen hatásköri rendelkezés nem kerülhet.

T3: A vegyes nyilvántartási modell fenntartását továbbra is indokoltnak tartom, azonban az elektronikus anyakönyv nyilvántartási adattartalmának törvényi meghatározása módosítandó. Véleményem szerint az elektronikus anyakönyv személyazonosító adatok nyilvántartása adattartalmának nevesítését követően a jogalkotónak anyakönyvi eseményenként tételesen meg kell határoznia az anyakönyvezendő, az eseményhez kötötten nyilvántartandó adatokat, továbbá elkülönítve azon adatokat, adatváltozásokat, amelyek elsődleges vagy másodlagos adatforrása az adott anyakönyvi esemény.

H2: Az anyakönyvi igazgatás szervezeti rendje az elmúlt években az arányos és racionalizált munkaterhelés célkitűzésének jegyében sokat fejlődött. Jelen célkitűzés azonban még nem valósult meg teljeskörűen, ezért a szervezeti rend megérett egy újabb reformra.

rH2.1: A települési anyakönyvvezetői feladat- és hatáskör járási szintre helyezendő. Az anyakönyvvezető beépülésével a járási hivatal szervezeti rendjébe egyszerűbbé és gyorsabbá válna az anyakönyvi ügyintézés, és az anyakönyvi felügyeletgyakorlás.

T4: Az anyakönyvvezetői hatáskör nem helyezhető át járási szintre. Az anyakönyvvezető beépülése a járási hivatal szervezeti rendjébe minimális pozitív hatással lenne az anyakönyvezési tevékenységre. A kormányablakok egyablakos ügyintézési pontokként integrálhatók lennének az anyakönyvi eljárások lefolytatásába, azonban ezen integráció anélkül is megvalósítható, hogy az anyakönyvvezető járási szintre kerülne. A fővárosi és megyei kormányhivatal felügyeletgyakorlása mindössze a személyesen végzendő ellenőrzések tekintetében egyszerűsödne. Emellett továbbra is szükséges lenne az anyakönyvvezető jelenléte a településeken is, hiszen a feladatainak egy része (házasságkötés, BÉT létesítés, ügyfélfogadás, családi rendezvényeken részvétel) a településhez köti.

rH2.2: Az arányos és racionalizált munkaterhelés célkitűzésének jegyében az anyakönyvi igazgatásban érintett miniszterek (belügyminiszter, miniszterelnökséget vezető miniszter, külpolitikáért felelős miniszter) feladat- és hatásköre is megérett a reformra.

T5: A szakmai irányítás és az elektronikus anyakönyvi nyilvántartás (a továbbiakban: EAK vagy EAK rendszer) működtetése szorosan összefüggő feladatok, hiszen a szakmai elvárásnak megfelelő anyakönyvezési műveleteket végre kell tudni hajtani az elektronikus rendszerben. A legegyszerűbb és a legátláthatóbb megoldás a szakmai irányítás és a nyilvántartás adatkezelése esetében a hatáskörök összevonása, és egy miniszter hatáskörébe utalása lenne.

T6: A hivatásos konzuli tisztviselők anyakönyvezési tevékenysége feletti szakmai felügyeleti hatáskört javasolt a Külgazdasági és Külügyminisztériumra ruházni, hiszen most is ellát a konzuli tevékenység feletti felügyeleti tevékenységet, továbbá az anyakönyvezési szakmai felügyelethez szükséges szaktudással is rendelkezik.

H3: Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) megfogalmazott követelményeknek az anyakönyvi eljárások a hatályos szabályozás értelmében nem felelnek meg.

rH3.1: Az elektronikus ügyintézés vonatkozásában, az At. 15. §-a korlátozza az ügyfelet az őt megillető elektronikus ügyintézéshez való jogának gyakorlásában. Az E-ügyintézési tv. elektronikus kapcsolattartási, nyilvántartásokkal szemben támasztott automatikus információátadási kötelezettségeknek meg nem felelve az EAK rendszer adatforrás szervei, az anyakönyvvezető, és az anyakönyvi szerv postai úton tesznek eleget adattovábbítási kötelezettségeiknek.

rH3.2: Annak ellenére, hogy az anyakönyv elektronikus nyilvántartássá alakítása már megtörtént, az anyakönyvi eljárásokban továbbra is a papír alapú ügyintézési eszközök

alkalmazása van számottevő többségben. Az EAK rendszer egy hibrid megoldás az elektronikus ügyintézés tekintetében, mivel az elektronikus ügyintézési lehetőségek köre fokozatosan bővül az EAK rendszer fejlődésével párhuzamosan, ugyanakkor még mindig domináns a papír alapú ügyintézés.

T7: Az adatforrás szervek az E-ügyintézési tv.-ben meghatározott követelményeknek, így az elektronikus kapcsolattartási, a nyilvántartásokkal szemben támasztott automatikus információátadási kötelezettségeknek meg nem felelve postai úton tesznek eleget bejelentési/értesítési kötelezettségeiknek. Az anyakönyvvezető, az anyakönyvi szerv az adattovábbítási kötelezettségét ugyanezen elektronikus ügyintézési követelmények figyelmen kívül hagyásával postai úton teljesíti. A jogellenes állapotot véleményem szerint az alábbi megoldási alternatívákkal lehet helyreállítani:

- rendszerkapcsolat kiépítése,
- közvetlen hozzáférés biztosítása az EAK rendszerhez,
- értesítés küldése a hivatali tárhelyre.

T8: Az E-ügyintézési tv. értelmében Magyarországon az ügyfelet megilleti az elektronikus ügyintézéshez való jog. Az At. azonban – néhány kivételtől eltekintve – kizárja, hogy a hatóság az anyakönyvi eljárásban elektronikus úton tartson kapcsolatot az ügyféllel. Az előbb említett elektronikus ügyintézési alapelvet figyelembe véve indokoltnak tartom az At. módosítását. Generális jelleggel megállapítható, hogy azon eljárások esetében, ahol engedélyezett a kérelmek postai úton történő benyújtása, ott engedélyezendő az elektronikus út is. A személyes megjelenéssel járó eljáráskezdeményezést kizárólag azon eljárások esetében kell megtartani, amelyek esetében a személyes jelenlét indokolt a jogszerűség biztosítása, és a visszaélések megakadályozása érdekében. Az elektronikus ügyintézés kiépítése mellett kialakítandó az elektronikus ügyintézés modellje is.

T9: Az E-ügyintézési tv. által támasztott elvárások figyelembevételével szükséges kialakítani az elektronikus döntésközlést, amelynek alapidokumentuma az elektronikus anyakönyvi közokirat. Az elektronikus anyakönyvi közokirat az EAK rendszerben előállítandó elektronikus közokirat, amely megfelel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény által nevesített legszigorúbb hitelesítési követelményeknek. Ezen okirattípus bevezetése lehetőséget biztosít az automatikus döntéshozatali eljárásra az egyszerű megítélésű kivonatkiállítási eljárásokban.

T10: Az EAK szolgáltatóképességének növeléséhez elkerülhetetlen a papír alapú anyakönyvek és a papír alapú alapidatok digitalizálása. Digitalizálás nélkül az elektronikus ügyintézés teljes körű megvalósítása, a munkateher arányos elosztása és a határidők csökkentése elképzelhetetlen.

H4: Az elektronikus nyilvántartások korában a tömegesen vezetett személyi nyilvántartások adatinkonzisztenciát eredményeznek. Elérkezett az idő a nyilvántartások konszolidálására.

rH4.1: Az anyakönyv elektronikus nyilvántartássá alakításának köszönhetően már semmi nem indokolja, hogy két személyi alapnyilvántartás legyen, hasonló nyilvántartási adattartalommal. A két személyi alapnyilvántartás egy nyilvántartási rendszerbe integrálandó.

T11: A személyi azonosító, a lakcím, és a személyazonosító igazolvány adataitól eltekintve az SZL által nyilvántartott adatokat az anyakönyv elsődleges információforrásként tartalmazza. Az IKT eszközök nyújtotta lehetőségeket kihasználva az EAK és az SZL egy nyilvántartási rendszerbe integrálandó, létrehozva az elektronikus személyi alapnyilvántartási rendszert. A két nyilvántartás egy nyilvántartási rendszer alrendszerévé válik. Az elektronikus anyakönyv személyazonosító adatok nyilvántartása önálló nyilvántartási alrendszerévé, a személyazonosító adatok nyilvántartási alrendszerévé alakul. Kizárólag ezen alrendszer nyilvántartási adattartalma lenne azon személyi adatkör, amely jelenleg mind az EAK, mind az SZL nyilvántartási adattartalmát képezi.

rH4.2: Azon személyi alapadatok vonatkozásában, amelyek a személyi alapnyilvántartások mellett a személyi szaknyilvántartások adattartalmát is képezik, létrehozandó egy közös nyilvántartásrész, amelyhez a személyi alapnyilvántartások, és a személyi szaknyilvántartások is hozzáférnek.

T12: A szaknyilvántartások személyi alapadatainak (természetes személyazonosító adatok, lakcím) elsődleges adatforrása az EAK, illetve az SZL. Az IKT eszközök nyújtotta lehetőségeket kihasználva, azon adatok vonatkozásában, amelyek mind az személyi alap-, mind a személyi szaknyilvántartások adattartalmát képezik létrehozandó egy közös nyilvántartásrész. A közös nyilvántartásrész kialakításának előfeltétele, hogy az EAK és az SZL rendszer integrációja megvalósuljon. Az alapnyilvántartások konszolidációját követően kialakítandó a rendszerkapcsolat a személyi szaknyilvántartások és a T11 tézisben nevesített személyazonosító adatok nyilvántartási alrendszere között.

4. Az értekezés témájához kapcsolódó saját publikációk listája

Kárpáti Orsolya (2009): Az anyakönyvezés múltja, jelene, jövője. In Stipta István szerk.: *Doktoranduszok Fóruma. Miskolc, 2009. november 5.: Állam- és Jogtudományi Kar Szekciókiadványa*, Miskolc, Miskolci Egyetem Innovációs és Technológia Transzfer Centrum. 57-61.

Kárpáti Orsolya (2010): Adatvédelemről általában; Adatvédelem az elektronikus anyakönyvben. In Stipta István szerk.: *Studia Iurisprudentiae Doctorandorum Miskolciensium. Miskolci Doktoranduszok Jogtudományi Tanulmányai, Tomus 10.* Miskolc, Bíbor Kiadó. 135-151.

Kárpáti Orsolya (2010): Nyilvántartások jelentősége a közigazgatásban. In P. Szabó Béla – Szemesi Sándor szerk.: *Profectus in Litteris II. Előadások a 7. debreceni állam-és jogtudományi doktorandusz-konferencián 2010. május 21. Debrecen*, Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, Lícium-Art Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft. 163-170.

Kárpáti Orsolya (2010): Gondolatok az elektronikus közigazgatásról. In Smuk Péter szerk.: *Az állam és jog alapvető értékei 1. kötet. Széchenyi István Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola Konferenciája*. Győr, Széchenyi István Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola. 179-187.

Kárpáti Orsolya (2010): E-Government in Österreich. In Stipta István szerk.: *Doktoranduszok Fóruma. Miskolc, 2010. november 10.: Állam- és Jogtudományi Kar Szekciókiadványa*, Miskolc, Miskolci Egyetem Innovációs és Technológia Transzfer Centrum. 49-53.

Kárpáti Orsolya (2011): Az Európai Közigazgatási Tér kialakulása (I. rész). In *Publicationes Universitatis Miskolciensis. Sectio Juridica et Politica*, Tomus XXIX. 1. sz. 229-246.

Kárpáti Orsolya (2012): Le registre de l'etat civil concernant le mariage en France. In Stipta István szerk.: *Doktoranduszok Fóruma. Miskolc, 2012. november 8.: Állam- és Jogtudományi Kar Szekciókiadványa*, Miskolc, Miskolci Egyetem Tudományos szervezési és Nemzetközi Osztály. 99-103.

Kárpáti Orsolya (2014): A lakosság nyilvántartása. In Nyitrai Péter szerk.: *Közigazgatási Jog 3. Magyar Közigazgatási Jog Különös rész.* Miskolc, Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar. 124-149.

Kárpáti Orsolya (2014): Gyermekvédelem és gyámügyi igazgatás. In Nyitrai Péter szerk.: *Közigazgatási Jog 3. Magyar Közigazgatási Jog Különös rész.* Miskolc, Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar. 251-269.

Nyitrai Péter – Czékmann Zsolt – Kárpáti Orsolya (2014, 2017): *Adatbázisok és nyilvántartások, szakrendszerek a közigazgatásban.* E-learning tananyag, Budapest, Nemzeti Közszerzői Egyetem.

Kárpáti Orsolya (2015): Az anyakönyvi okiratok elfogadhatósága az Európai Unióban. In Paulovics Anita szerk.: *Decem anni in Europaea Unione IV. Államtudományi tanulmányok.* Miskolc, Miskolci Egyetemi Kiadó. 97-109.

Kárpáti Orsolya (2018): Az elektronikus anyakönyv és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás viszonyrendszere. *Új Magyar Közigazgatás*, 11. évf. 4.sz. 30-37.

Kárpáti Orsolya (2018): Az infokommunikációs technológiák megjelenése az állami anyakönyvezésben. *Infokommunikáció és Jog*, 15. évf. 71. sz. 71-77.

Kárpáti Orsolya (2018): A papíralapú állami anyakönyvezés története Magyarországon. *Pro Publico Bono – Magyar Közigazgatás*, 4. sz. 56–75.

Kárpáti Orsolya (2018): Nyilvántartások a közigazgatásban; nyilvántartásokkal szemben támasztott követelmények a XXI. században. *Új Magyar Közigazgatás*, 11. évf. 1. sz. 8-15.

Kárpáti Orsolya (2019): Nyilvántartások. In Czékmann Zsolt szerk.: *Infokommunikációs jog.* (14. fejezet) Budapest, Dialóg Campus. 305-319.

Kárpáti Orsolya (2019): Az osztrák anyakönyvi igazgatás. *Pro Publico Bono – Magyar Közigazgatás*, 3. sz. 94–111.

Kárpáti Orsolya (2020): A lakosság nyilvántartása. In Nyitrai Péter szerk.: *Közigazgatási Jog 3. Magyar Közigazgatási Jog Különös rész.* Miskolc, Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar. 106-133.